दत्युक्ता उन्तर्हिता राजन् सर्व एव दिजात्तमाः । त्रष्टी सदृशक्पासी सर्वे भासुरमूर्त्तयः । इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्वणि श्रम्वापाखानपर्वणि रामभीषायुद्धे खप्नोपर्शे चतुरशीत्यधिकशततमोऽध्यायः॥१८४॥ ॥ भीय जवाच ॥ तता राचा व्यतीताया प्रतिबुद्धाऽस्मि भारत । ततः मश्चित्व वै स्वप्नमवापं इर्षम्त्रमं । ततः समभवत् युद्धं मम तस्य च भारत । तुमुनं सर्वेश्वतानां नोमहर्षणमहतं । तता वाणमधं वर्षं ववर्ष मिय भागवः। न्यवारयमदं तच प्ररजालेन भारत। ततः परमधंत्रद्वः पुनरेव महातपाः । ह्यस्तेन च कापेन श्रांक वै प्राहिण स्थि। दुन्द्रामिसमस्त्रीं यसद्ग्डसमप्रभां । ज्वलनीमग्रिवत् सङ्घे लेलिहाना समन्ततः। तते। भरतशाई च धिष्ण्यमाकाश्रंग यथा। सा मामभ्यवधी नूणें जचुदेशे कुरू दह। श्रयास्मेऽस्वत् घोरं गिरिगैरिकधातुवत्। रामेण समहाबाही चतस्य चतजेच्य । तते। उदं जामम्याय स्थां क्राधसमन्वतः । चिचेप म्हत्युसङ्गाशं वाणं सर्पविषापमं। स तेनाभिहता वोरे। ललाटे दिजमत्तमः । त्रशोभत महाराज साटक्क द्रव पर्वतः। स संरक्षः समाद्य गरं कालान्तकोपमं। सन्द्धे वलवत्यय घोरं प्रवृत्विवर्रणं। स वचि पपातियाः शरो व्यान दव श्वसन्। महीं राजंस्ततश्चाहमगमं रुधिराविनः। भंप्राप्य तु प्नः मंज्ञां जामदम्याय धीमते। प्राहिष्यं विमना प्रतिं ज्वनन्तीमधनीमित्र। सा तस्य दिजमुख्यस्य निपपात भुजान्तरे। विज्ञनस्याभवद्राजन् वेपयुर्वेनमाविश्वत्। तत एनं प्रिच्चच्य सखा विप्रे। महातपाः। श्रकतत्रणः गुभैर्व्वाकीराश्वासयद्नेकथा। यमाश्रास्त्रतो रामः क्राधामर्षसमन्तितः । प्रादुश्चके तदा ब्राह्मं परमास्त्रं महावतं । ततस्त्यतिघातार्थं ब्राह्ममेवास्त्रमुत्तमं । मया प्रयुक्तं जञ्चाल युगान्तमिव दर्भयत्। तथार्बह्यास्त्रथारासीदन्तरा वै समागमः। अधम्यायेव रामञ्च माञ्च भारतसत्तमः। तते। व्यक्ति प्रादुरभ्रतेज एव हि केवलं। भूतानि चैव सर्वाणि जग्मुरासिं विश्वासते। च्छवयञ्च सगन्धर्व्वा देवताश्चैव भारत। सन्तापं परमं जगारस्वतेजोऽभिपी डिताः। OSCH ततस्व चाल प्रथिवी सपर्वतवनद्भा। सन्तप्तानि च स्रतानि विषादं जगारत्मं। प्रजञ्चाल नेभा राजन् धूमायने दिशा दश। न खातुमन्तरिचे च शेतुमाकाशगास्तदा। तती हाहाकते बीके बदेवासुरराचमे। ददमन्तरमियेवं मोनुकामीऽसि भारत। प्रखापमस्तं लिरता वचनात् ब्रह्मवादिनां। विचित्रञ्च तदस्तं मे मनिष प्रत्यभात्तदा । इति श्रीमहाभारते उद्यागपर्विण श्रमेवापांस्थानपर्विण रामभोग्रयुद्धे ब्रह्मास्त्रप्रयोगे पञ्चाश्रीत्यधिकश्रततमाऽध्यायः॥१ ८५॥ ॥ भीषा उवाच ॥ तते। इसहसामन्दा दिवि राजन् महानभूत्। प्रखापं भीषा मासाचीरिति कारवनन्दन । ०२८० श्रयुद्धमेव चेवाहं तद्स्वं स्गुनन्दने। प्रखापं मां प्रयुद्धानं नारदो वाकामत्रवीत्।

ढ

रते वियति कार्य दिवि देवगणा स्थिताः। ते ला निवारयन्यय प्रस्तापं मा प्रयोजय ।

रामसपखी ब्रह्मणी ब्राह्मणय गुरुय ते। त्यावमानं कीर्य मास्म कार्षीः कथयन।